

Opgaven er jo at skaffe Folk Jord, som ikke ved egne Kræfter have nogen som helst Udsigt til nogen Sinde at kunne købe Jord, det er Hovedopgaven, og man gaar altsaa ud fra, at naar man skal skaffe Folk Jord og hjælpe dem ved Begunstigelser fra Statens Side, skal det være ganske særlig sparsommelige Folk, som have vist, at de ville og kunne spare sammen til deres ældre Dage, i det hele taget spare sammen for at komme i Besiddelse af Jordlodder. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det brændende Punkt, Arbejderens eget Tilskud, jeg har blot villet fremhæve, at for mig laa det betænkelige i at skabe en Husmandsklasse med Jord ved Siden af den gamle Husmandsklasse med Jord, som blev stillet væsentlig forskellig i økonomisk Henseende.

J. H. Jensen: Naar det i Modsætning til de mange Taler, der bleve holdte for to Aar siden i denne Sal om den samme Sag, nu viser sig, at kun den tidligere Ordfører og to ny Medlemmer have haft Ordet, kunde det synes, at Interessen for denne Sag var bleven svækket i Tinget. Jeg har imidlertid en anden Opfattelse, og det er den, at Interessen er lige stor og Varmen lige stærk for denne Sag, men at der er sagt saa meget og talt saa ofte om Sagen, at der ikke er noget nyt at sige, og jeg er for saa vidt enig med Tingets Medlemmer. Naar jeg nu alligevel tager Ordet til Slutning — der vil jo muligvis ikke komme flere Taler — er det kun for at fremkomme med en eneste ny Oplysning, som ikke er kommen frem før, og denne ny Oplysning er den, at dersom vi skulle gennemføre dette Lovforslag, som jeg nu staar med her i Haanden, uden nogen særlig Forandring, vil Staten aldrig nogen Sinde komme til at ofre saa stor en Sum paa de danske Landarbejdere som den, den har ofret for at bringe Sagen paa det Standpunkt, hvor den nu staar. Til Dato har den kostet Staten mindst 50,000 Kr. og vistnok noget over endda, men Staten vil aldrig nogen Sinde komme til at yde 50,000 Kr. til de danske Landarbejdere, hvis Reformen ikke fremtræder i en forbedret Skikkelse. Jeg vil ikke haabe, at det er den højtærede Ministers Mening, at der ikke skulde ydes lige saa meget til selve Reformens Gennemførelse, som der er blevet ydet for at faa den bragt til Veje. Jeg vil derfor haabe, at den højtærede Minister i Tidens Løb gerne vil gaa med til at forbedre denne Reform en

hel Del. Jeg vil kun haabe, at Ministeren vil strække sig saa langt, at han naar til det Standpunkt, hvorpaa Folketinget staar, og jeg vil i alt Fald udtale det Haab, at Folketinget ikke vil fravige dette Standpunkt, idet jeg er fuldt enig med den tidligere Ordfører i, at Folketinget har strakt sig vidt og saa vidt, som det bør og maa strække sig.

Det Forslag, jeg nu staar med her, er betydelig forskelligt fra det, der i Fjor blev forelagt af den samme Minister i Landstinget. Men vi opdagede straks, at Ministeren hurtig tog Afstand fra det Forslag, han forelagde i Fjor, hvilket desværre ikke har været Tilfældet med det, han har forelagt her i Aar, thi det synes han at hænge ved med Kærlighed. Imidlertid haaber jeg alligevel, at det skal lykkes os at faa Reformen gennemført i Folketingets Skikkelse, og naar jeg har dette Haab, gaar jeg ud fra, at Ministeren ikke endnu har sagt sit sidste Ord i denne Sag, men kan gaa betydeligt videre. Og jeg tænker ogsaa, jeg tør udtale, at Ministeren virkelig ønsker at hjælpe de danske Landarbejdere; han kunde maaske ogsaa nok have et beskedent Ønske om at flette en lille Smule Glorie om sit Navn som Minister ved denne Reform. Det er jo da i alt Fald et menneskeligt Ønske, men det vil han aldrig kunne gøre, dersom der ikke ydes de danske Landarbejdere mere, end der her bydes dem. Det, hvorpaa jeg særlig grunder mit Haab, er, at Landstinget dog nu har faaet en noget anden Sammensætning end i Fjor, og jeg har i alt Fald hørt Landstingsmænd, som jeg mindst havde ventet det af, udtale, at de troede, at der ikke var andet at gøre end at gaa ind paa Folketingets Forlangende. Det er ud fra disse Forudsætninger, jeg haaber, at vi skulle faa denne Reform gennemført; men jeg vil slutte med at udtale, at skal det lykkes, maa Ministeren lægge en lille Smule fastere Haand paa at føre Reformen igennem i den Retning, som hele det danske Folk, i alt Fald dets store Flertal, hidtil har ønsket, hvilket politisk Parti man end tilhører. Det kan ikke være skjult for den ærede Minister, at det store Flertal af det danske Folk af alle Partifarver, kan jeg gerne sige, har ønsket dette Lovforslag gennemført, væsentlig i den Skikkelse, hvori det er vedtaget her i Folketinget.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.